

JEZECEK - KAMZICEK

*První samostatný samizdatový zpravodaj Jiráskova Hronova.
Založeno 1993.*

*Recenze představení. (str. 2)
Metoda prolínání. (str. 2)
Francouzská invaze. (str. 4)
Poradna paní Soni. (str. 4)
Zdravotní rádce. (příloha)*

...TAKISTO ČAKAJÚ

Znameníť slovenský režisér, najprve činoherní herec, později činoherní režisér pracující současně s amatérským souborem (Z-Divadlo Zeleneč) i profesionální scénou (Divadlo A. Bagára Nitra). V první polovině osmdesátých let byly jeho zelenečské inscenace ozdobou a chloubou hronovských přehlídek. Nyní, v polovině let devadesátých, je **JOZEF BEDNÁRIK** nezávislým, putujícím inscenátorem, který se specializuje na projekty hudební: muzikály, balety a opery. (Rozhovor naleznete uvnitř čísla.)

Trapný omyl

K nepříjemnému nedopatření došlo v prvním čísle JK, které kritizovalo neochotu pořadatelů přehlídky pozvat k pobytu v Hronově vzácnou ruskou návštěvnici, prof. Larisu Solncevu. Larisa Pavlovna v době, kdy článek vyšel, už dávno v Hronově řešila problém, jak se odsud včas dostat, aby stihla úterní letadlo do Moskvy. Pořadatelům a organizátorům, kteří se o paní Larisu postarali, se omlouváme a děkujeme jim.

Redakční kodeš řádl

Tiskový kodeš si včera zařádl v redakci našeho listu. v nestřežené chvíli vyřádl z obsahu prvního čísla důležitý článek Expertisa přinesla ovoce, který tedy naleznete v JK až dnes. Pokud budete dobře hledat, vážení čtenáři.

Upředstíraný Jánošík

Existovaly kdysi v Americe takové hudebně-divadelní skupiny, kde si běloši načernili tváře a pusy spáleným korkem a předstírajíce, že jsou něco, co nejsou, provozovali hudbu, která je uchvacovala a provokovala svou podivnou rytmičností a náruživostí.

Něčeho velmi podobného jsem byla svědkem na včerejším představení přerovského Dostavníku. Skupina moravských divadelníků předstírala slovenský folklór s náruživostí korkem obarvených Američanů. Od spartakiádně "spontánních" gest a pietně zachované slovenštiny zpívaných čísel to zavánělo rozjásaným optimismem folklórních skupin prvomájových průvodů. Předstíranost této produkce vystupovala o to nemilosrdněji, konfrontována s půvabným originálem předvčerejší bánovské inscenace. Jakoby se člověk po sklence čistého vína napil syčené ovocné náhražky.

Problémy ovšem začínají už u textu Lubomíra Feldeka. Upachitěná aktualizací skrumáž nahrazující dialogy dramatických postav proložená lechtivě obscenní komikou se agresivně domáhá divákovy přízně. V programu inscenace Feldek prostřednictvím překladatele Jana Gogoly odhaluje svůj vnitřní konkurenční boj s Bryllovou jánošíkovskou adaptací Na skle malované. "Nejde o Brylla: ide o mňa," praví autor. Myslím, že se to dá vztáhnout i na Jánošíka podle Vivaldiho. Nejde o Jánošíka, jde o Feldeka. O jeho autorskou exhibici vydávanou za "dokonalé podobenství o naší posttotalitní současnosti". Exhibičnost a upředstíranost byla pro mne hlavním zklamáním z přerovské inscenace.

Radmila Hrdinová

CO? PROČ? KDE? KDY?

Ani členové souboru Rodinného divadla Hlína soukromého gymnázia Schola Ludus z Ústí nad Labem nejsou schopní říci o svém představení Krev andělů aneb Hon více, než jedno slovo. A co teprve my, nezasvěcení?

Co se dalo odečíst kromě morbidní historie o rodině, která byla vyvražděna za podivných okolností? Doba příběhu - nejasná, někde mezi středověkem a secesí. Místo děje - snad Francie (jména postav) či německo-anglické pomezí (místní jména)? Téma - to už tedy vůbec nevím a vzdávám se. Patříte jsem se omylem dostala na mysteriózní obřad tajného bratrstva, jehož smysl mi zůstal utajen.

Radka Prchalová

Děti, to přejde!

Radmila Hrdinová

Zřejmě zasedala Tajná ochotnická lóže

Hronov (bl) - Černé limuzíny, výpadek elektrického proudu přesně v 17.00 hod. a přísná bezpečnostní opatření doprovázely včerejší slavnostní zasedání Tajné ochotnické lóže. Lóže, která v žádném případě nestojí o jakoukoli publicitu své činnosti, zasedala letos již potřetí. Pozorovatelé z řad hronovských domorodců se shodují, že předmětem tohoto zasedání byla problematika Pohárku SČDO, tradičního ochotnického rituálu, který byl na poslední chvíli a bez vysvětlení stažen z oficiálního programu.

Divadlu Dostavník z Přerova a Lubomíru Feldekovi z Prahy:

Ale dámy a pánové, existují určité hranice. Tolik nevuku a lascivnosti v jedné historice o Jánošíkovi hraničí s výsměchem Slovensku a jeho obyvatelům, byť to jistě nebyl záměr vás-inscenátorů. O Feldekových schopnostech (sebe)ironie a nadhledu by se vlivem událostí, které ho v posledních letech potkaly, dalo určitě pochybovat. A co vy v Přerově víte o slovenské mentalitě? Zkuste si představit, že vám slovenský soubor sehraje Naše furianty jako nelaskavou historku o hrubých a vulgárních Čechách. To by bylo křiku!

Zkrátka existují určité hranice, dámy a pánové, a vy jste je velmi brutálním způsobem překročili. A vůbec vás neomlouvá, jestli to bylo "jen" z neumětelsví a hlouposti.

Radka Prchalová

Metodu prolínaček přivezl do Čech hrabě Harrach

Hronov (bl) - Známost a smysluplnou metodu prolínání děje, tzv. prolínačku, o které se zmiňuje M.Klíma ve 3. čísle oficiálního hronovského Zpravodaje, přivezl do Čech v roce 1877 hrabě Harrach, veřejnosti známý především jako první dovozce a popularizátor lyží. Metodu objevil Harrachův komorník, když při zimním pobytu na zámku Hohensbruck ve švýcarských Alpách omylem postrčil ze svahu sánky s Harrachem ve stejném okamžiku, kdy jiný komorník na stejném svahu odstrčil sánky s hraběnkou Melánií, kmotřenkou rumunské kněžny Rity.

V okamžiku bylo jasné, že se oba sáňkující šlechtici srazí, ale plandající přezka Harrachova koženého kabátu přibrzdila jeho sánky tak, že hrabě, místo aby se s Melánií srazil, ji minul. Horaš z Alp, kteří tento incident viděli, mysleli, že se stal zázrak. Byli zmatení, že nedošlo k nehodě. Hraběti se metoda zalíbila natolik, že ji potom opakoval celé dny a nakonec, jako všechno pěkné, co v té době v cizině objevil, s velkou slávou přivezl do Čech. Aplikace metody v českých podmínkách nebyla ale nijak snadná a nezřídka přinášela i oběti na životech. Tragicky například skončil pokus o prolnutí, který učinil v roce 1922 slovenský badatel Vratko se svým bratrem. V okamžiku, kdy oba bratři odstrčili své sáně, aby se mohli prolnout, přepadl Vratko zády přes sánky a rozbil si hlavu o skálu.

Le Réveil de la Marne

Journal Quotidien, Republicain-Radical

ABONNEMENTS (payables d'avance)

UN AN (Département)..... 18 fr.
UN AN (autres Départements)..... 24 fr.

Les Abonnements partent du 1er et du 16 de chaque mois

Administration et Rédaction

EPERNAY. — 28, Rue des Berceaux, 28 — EPERNAY

TÉLÉPHONE — N° 1.22

PRIX DES INSERTIONS :

NOUVELLES LOCALES..... la ligne 4 fr. »
RÉCLAMES, TROISIÈME PAGE..... — 0 fr. 50
QUATRIÈME PAGE..... — 0 fr. 25
ANNONCES DE QUATRE LIGNES ET AU-DESSUS..... 4 fr. »
Les annonces avec adresse aux bureaux du Journal,
0 fr. 50 en plus. — La publicité est payable d'avance.

Nous nous chargeons, également, de la Composition en Caractères choisis dans nos catalogues, de tous Titres similaires pour l'établissement de galvanos montés sur bois ou sur matière — Travail soigné

Zdravotní rádce lidový

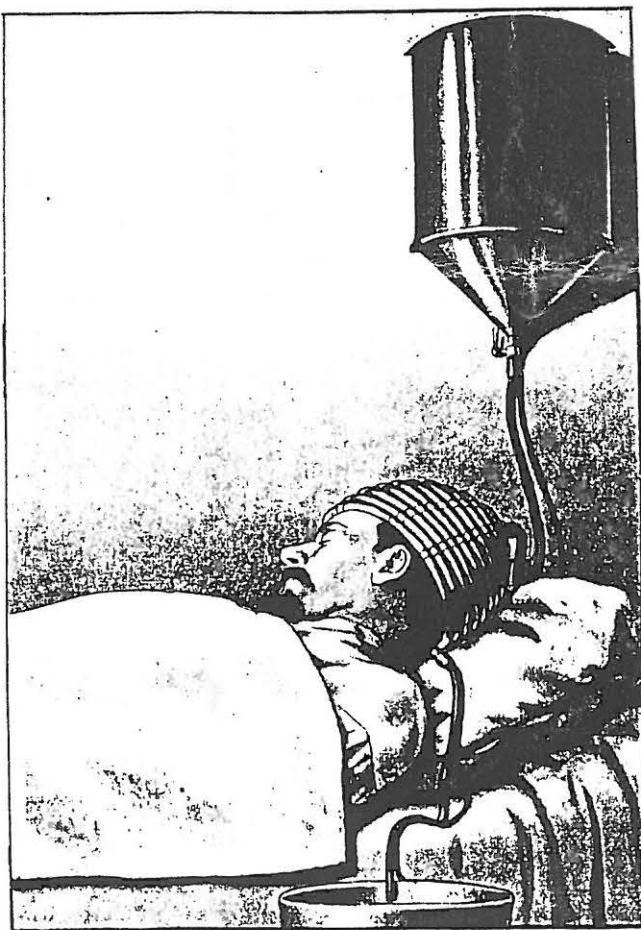
Kterak chorobu duševní rozpoznati a s prostou láskou k divadlu ji nezaměnit

Přichází se velice často, že choromyslní žijí mezi svými spoluobčany a ve svém souboru celé měsíce, aniž by choroba jejich byla poznána, aniž by tudíž dostali se včas v řádné lékařské ošetření. I pokládáme to proto za velice důležité, čtenářům svým co možná stručně vyložit, jakým způsobem jeví se první příznaky počínající choroby duševní.

Poznávání chorob duševních bývá často velice obtížno a zejména při některých pomalu se vyvíjejících tvarech chorob duševních může i vedoucí souboru často po dlouhou dobu býti na vahách, zda má co činiti s chorobou duševní či s konáním a výrokem ochotníka, který, jak říkáme, "má o kolečko více", a kterému to snad působí zábavu šatiti se, mluvit a chovat se způsobem hodně nápadným. Také nesmíme zapomínati, že zaměření souboru ochotnického, jeho repertoár, věk a pohlaví jeho členů a mnoho dalších věcí vtiskují myšlenkám a způsobům každého ochotníka svoji určitou pečť, že jinými slovy na každého ochotníka nutno hleděti s hlediska zvláštního, chceme-li posouditi jeho duševní stav.

Abychom uvedli několik příkladů: zajisté nikomu nenapadne prohlásiti člena souboru avantgardního za šíleného poněvadž libuje si v tom nositi dlouhé vlasy. Šatiti se nápadně, používatí nadměrné líčidel a pokládati sebe za velikého, nedostupného mistra ve svém umění. To jsou spíše více či méně oprávněné a známé zvláštnůstky členů souborů pražských, jichž nelze pokládati za příznaky snad duševní poruchy. Jestliže naproti tomu člen souboru tradičního, vvenkovského, který hraje převážně postavy klasické (Jan Vyrava), najednou nechává si růsti dlouhé vlasy, počne se fantasticky šatiti a nesrozumitelně vypravovati o velikých plánech do budoucnosti (historická budova Národního divadla v Praze), o umělecké svojí kariéře (Jan Hus, Jan Žižka, Jan Roháč z Dubé), pak jedná se nepochybně o příznaky poruchy duševní, jež žádají neprodleně lékařského ošetřování, aby choroba nevyvinula se ještě mohutněji (Prokop Holý).

U ochotníků divadelních je nejobvyklejší poruchou na poli života duševního slavomam, který pozorujeme zejména u pohlaví mužského a to v počátcích tak zvaného měknuť mozku. Slavomam vyvíjí se obyčejně ponenáhlu a jeví se v počátcích živým stupňováním sebevědomí, s čímž spojena bývá často na začátku stupňovaná tvůrčí síla, jež jest je skoro vždy okolí nemocného vždy poněkud nápadná. Práce na roli postupuje velice živě, nemocný je stále v nejlepší náladě, jeví radost životní, vtip a veselí, zkrátka nikdo by netušil, jaká přišera se v pozadí skrývá. Slavomamem stížený ochotník například nerozpakuje se požádati régisseura divadelního o největší role Shakespearovské. Umysl jeho nezřídka se podaří a tím jej rozhlašuje k dalším a dalším, nakonec už nesmyslným pokusům, jež přirozeně sklamou a nezřídka talent i samotného ochotníka zničí. Nakonec ještě nutno poznamenati, že choromyslní vědí často docela dobře o svojí chorobě a že hledí ji někdy velice chytře před diváky i členy vlastního souboru ukrývati. Zpozoruje-li choromyslný například, že to co na jevišti mluví, vzbuzuje podiv publika, pak od té chvíle raději nemluví, aby neprozradil pomatenost svoji znova (netýká se pantomimických souborů). Podobně také dovede choromyslný velice dobře maskovati svoje bláznivé činy a zejména vidí-li, že jej diváci dobře pozorují, mívá v počátcích své choroby ještě tolik síly, že násilím potlačí chorobné svoje pudy (týká se i pantomimických souborů).

Tabulka XIII.

Samočinné schlazování studenou vodou (náhrada za váček s ledem): studená voda vstupuje shora ze sběrací pánve pryžovou trubicí do hadicovitě spirály, schlazuje mozek a dole samočinně odtéká. Tato metoda duševní chorobu neléčí, ale zmírňuje trýznivé obtíže choromyslností stíženého ochotníka.

Obrázek laskavě poskytl Divadelní soubor Havlíček z Jelčan pod Brdy.

Brejchova revisní skupina hodnotí 3. číslo Zpravodaje CO NOVEHO ZA REKOU ?

Monitorovací komise pracovala ve složení: dr. Brejcha, dr. Bachová, později také dr. Kaše z Mexika, který sice do skupiny nepatří, ale na přímlovu Bachové ho vzali k sobě, protože mu byla venku zima. Výsled monitoringu předkládá dr. Kaše:

"Milan Klíma si správně všimá odchodu a příchodu na scénu. Je to bolavé místo současného českého divadla vůbec. Ojedinelé pokusy výbojných režisérů (Krejča, Hudeček), kteří se pokusili herce na scénu jednoduše přivést pomocí různých pohyblivých chodníků atp. ztroskotaly - zejména na neochotě a pohříchu také neschopnosti řady českých herců udržet rovnováhu. Navíc herci, kteří byli zvyklí až do příchodu na scénu klábosit s kolegy v šálách podél jeviště, pohyblivý chodník jednoduše propásli, takže jim ušel. Smysluplnou se tedy jeví, jak připomíná Klíma, tzv. metoda prolínaček (viz článek Metodu prolínaček přivezl... na jiném místě tohoto vydání JK), která je ovšem rovněž pekelně problematická a riskantní. Tato metoda počítá totiž s tím, že se herec, který ze scény má odejít, v podstatě prolne (tedy mine - pozn. red.) s hercem, který má naopak na scénu teprve přijít. Je to metoda mimořádně oblíbená především na západě, kde diváci opravdu nejsou zvědaví na věčné chození tam a sem, jako je tomu právě v divadle českém, " tvrdí Kaše a dodává: "Klíma myslí správně, když ponouká k prolínání ději právě zde, v amatérském prostředí, které se ke své škodě tak často uchyluje k nápodobě, místo aby tvořilo po svém. Problém pochopitelně nespočívá v používání nápodoby jako takové, opíčení je lidem vlastní a není na něm nic nepřírodního. Zakopaný pes tkví ve skutečnosti, že většinou není co napodobovat - profesionální divadelnictví je proslulé alergií na jakékoliv pružnější scénické prostředky. Amatéři, kteří nicotu profesionálů naštěstí již prokoukli, se utíkají k inspiraci televizí, na kterou jsou ostatně navyklí čučet celé dny. Nevkusné důsledky takového životního stylu pak ostatně můžeme vidat na hronovských jevištních poměrně často, viz tamta skupina s tím Beverlyhilem nebo co to bylo," shrnuje Kaše a uzavírá: "Milan Klíma si prostě neuvědomuje, jaké strašné důsledky by prolínání jako takové mohlo přinést českému divadlu, ať už amatérskému nebo profesionálnímu, které na prolínání zkrátka nemá mozek."

Dr. Bachová upozorňuje na pěkný postřeh Františka Laurina v článku reflektujícím vystoupení divadelní společnosti Filtré. Laurin

píše: "Soubor je divadelní společností lidí široce pojatých kulturních aktivit, pro něž je divadelní činnost další možností společného a společenského setkávání." Dr. Bachová: "Laurin má pravdu a škoda, že neosvětlil, o jaké široké kulturní aktivity se v případě čtenů Filtré jedná. Čtenáře Zpravodaje by jistě zajímalo, že mezi protagonisty Kouzelného splavu figurují dva novináři!!! Pánové Macek a Kutil tak posilují slušnou řádku převážně pražských žurnalistů, kteří se vrhli na hraní divadla se stejnou vervou, s jakou přes den v práci o divadle píší (Zvláštní exempláře: Švejda, Nechutová, Tesárková, Mikulka. Prostýchá se, že vlastní divadlo se chystá otevřít i Z.A.Tichý a také M.Uhde, který, přestože není zrovna novinář, amatérské divadlo miluje. Nebude to ovšem divadlo pro dospělé, nýbrž maňáskové pro děti - také s ohledem na jeho poměrně dlouhé prsty.)

Je ale ironií osudu, že právě tito herci, rekrutovaní z novinářů, hrají většinou pod psa. Čestnou výjimkou, zato ovšem vynikající, je právě Václav Kutil z Kouzelného splavu. Je to zřetelný komický talent, charismatický, universální herec, jakých v jeho generaci není nazbyt. Občas se zdá, že se pokouší napodobovat své oblíbené idoly, ale pokud je na sebe přísný, nepřipomíná nikoho jiného, než opravdového, šikovného herce. Já, která hodím o berlí, jsem zvlášť ocenila jeho absolutní pohybové dispozice - cítí rytmus, který většina jeho vrstevníků (herců i novinářů) jednoduše necítí. Měl by s novinářinou praštit a jít k divadlu," uzavírá Bachová.

Pan T. se vyznamenal úvodním Kněžna, Uhde, rány z děla, který pro jistotu protáhl i na polovinu zadní strany, takže monitorovací skupina prakticky nespala. Výsledek monitoringu: předkládá opět dr. Kaše: "Přirovnání Na náměstí bylo lidí jako na popravě je nevkusné."

Střípky: chudé.

Nová rubrika - Informujeme: Pozor na pozvánku na přednášku s tématem Autorská práva a nová legislativa! Jedná se o past na ty divadelníky, kteří ve svých opusech zdarma použili hudbu z filmu Piano a takové ty mnišské sbory. Mnichové se sice zrekli autorských práv, ale vás, milánkové, čeká kriminál.

FONDS LÉGERS

Poslední ráno před vypuknutím jubilejního 65.
Jiráskova Hronova očima našich zpravodajů

V HRONOVĚ PROBĚHLO VÝROČNÍ CVIČENÍ MAJOR ZEMAN

Hronov (bl) - Takřka v tajnosti, neboť velice časně ráno, kdy účastníci JH už spí, nebo ještě pijí v podzemních barech, proběhlo v sobotu v 6.30 h. výroční cvičení hronovského policejního sboru. Cvičení nese název Major Zeman, inspirovaný známým televizním seriálem, ale prakticky nemá s osobou pohádkového Zemana nic společného. Naproti tomu hronovské náměstí je estetikou 5.-12.dílu legendárního televizního cyklu přímo posedlé. Spanilá opuštěnost poloopravené městské zástavby jakoby ve svých chladných zákoutích skladovala ducha pohraniční převaděčky ve své době mistrovsky sehrané Stelou Zázvorkovou.

Cvičení zahájil motorizovaný policista srážkou s civilním vozem značky Škoda 100. K simulovanému dopravnímu incidentu se okamžitě seběhli chodci z protilehlého chodníku, patrně rovněž maskovaní policisté. Z vozu vystoupil řidič - mistrovsky napodobený kostýmovaným příslušníkem. Oba policisté se pustili do improvizované slovní potyčky - předváděli hádku policisty a civilisty. V tom okamžiku přijely směrem od Náchoda tři (!) plně obsazené vozy dalších příslušníků, kteří se neprodleně pustili do vyšetřování. Byl přítomen příslušník s videokamerou, který všechno podrobně filmoval, svého úkolu se ujal příslušník s pásmem. Měřil tak vehementně, až ho málem porazilo projíždějící auto - naštěstí ovšem rovněž z vozového parku policejního útvaru. Vyšetřování dopravní nehody pokračovalo celé dopoledne. Na závěr vyšel z objektu Komerční banky policista v gumové masce starosty ing. Houšťeka. Přestrojený starosta pokynem ruky poděkoval desítkám obětavých policistů za skvěle provedené cvičení a tajným posunkem nazončil, aby se rozešli.

Rozhovor Ježečka Kamzíčka s barokným režisérom Jozefom Bednárikom

... TAKISTO ČAKAJÚ

JEŽEČEK KAMZÍČEK (JK): Na počátku 80. let jste navštěvoval Jiráskův Hronov v čele zelenečského Z-Divadla. Po vašich představeních obecenstvo vstávalo, aplaudovalo vestoje a volalo Bravo - tak mocné divadelní zážitky jste svým divákům uštědřili. Jak na tyto časy vzpomínáte?

JOZEF BEDNÁRIK: Okrem toho všetkého krásneho, čo spomínate, majú moje osemdesiate roky i svoju odvrátenú stranu, a tá je trochu diétnejšia: prvýkrát sa vo mne hádal Bednárík-herec s Bednárikom-režisérom, zažíval som frustráciu herca, ktorý chcel robiť trochu iné divadlo, než aké už päť rokov robil, nevedel som sa rozhodnúť medzi divadlom "chudobným" a divadlom barokovejším...atď. Hronovské časy boli pre mňa akýmsi snimaním z kríža pochybností a neistôt... Viete ja som sa poväčšinou musel z Hronova po predstavení ponáhľať do roboty, alebo na liečenie, chodieval som temer vždy stopom, ale mal som pocit, že by som bol stihol všetko i pešky - tak veľká to bola temer vždy radosť! Radosť z fantastického hronovského publika, radosť z toho obrovského spontánneho "ÁNO!", ktoré nášmu predstaveniu svojim prijatím zakričalo.

Zažil som potom v divadle dosť režisérskeho šťastia (i nešťastia, samozrejme!), ale moja "doba hronovská" patrí medzi spomienky najcennejšie... v Hronove som mal rád dokonca aj tie "Nie!", ktoré pri hodnotení našich predstavení zazneli! Nesúhlasné reakcie ma už vtedy pripravovali na režisérsky chlebič každodenný, takže Hronov 80. rokov mi dal krídla, ale upozornil i na možnosť pádu. Vďaka ti, Hronov!

JK: Existuje ešte zelenečský soubor?

JOZEF BEDNÁRIK: Skôr neexistuje, ako existuje... Všetci bývalí členovia postavili domy, posadili stromy, splodili synov a dcéry, kmitajú vo svojich živnostiach, skrátka žijú poctivým včelím dedinským životom. Na prvý pohľad vyzerajú spokojne a primerane... Ale sú také soboty a nedele, kedy si v zelenečskom bare sadnú, otvoria fľašu červeného a spomínajú. Smejú sa, občas sa roznežia a pri odchode z klubu skoro každý hodí poriadne nostalgický pohľad na zaprášené javisko. Nehovoria nič, neplánujú, nezavazujú sa, ale v podstate všetci čakajú... Čakajú na chvíľu, kedy už budú deti veľké, domy dokončené, podniky zabehané a oni sa znovu zídu v dedinskom kulturáku a privítajú na javisku napríklad takú Kláru Zachanašjanovú, Dürrenmattovu "Starú dámu", aby mohli znovu snívať, diskutovať, lietať, rozmýšľať a žiť pomocou divadla...

JK: Co nyní dělá Pepa Slobodová - vynikající Kulíčka a vynikající Matka Kuráž va vašich inscenacích?

JOZEF BEDNÁRIK: Naša Pepka Slobodová pochovala tatu i mamu, stala sa hlavou slobodovskej rodiny, ako dobrá krstná mama vládne i zelenečskému koloniálu... Občas si zahrá epizódu v mojich televíznych inscenáciach, je spolu s Lubom Jedličkom mojim divadelným talizmanom - temer vždy sedia v hľadisku na každej mojej premiére a držia mi palce... Pepka trochu schudla, je taká, menej "guľočková", trochu posmutnela - je taká, menej "gurážna", ale chuť do života i divadla má rovnakú. Takisto, ako všetci bývalí zelenečskí ochotníci, čaká...

JK: Vystoupil byste dnes v divadle jako herec?

JOZEF BEDNÁRIK: Nie! Chcete komentár? Nie preto, lebo som už zacítil rozkoš a slobodu toho, kto hýb e figúrkami na divadelnej šachovnici! A pritom sa nemám ako herec na čo sťažovať!

Desať rokov som bol hercom - tým hýb a ným, zažil som i ceny i aplauzy i radosť a rozkoš z herectva. Ale napriek všetkému, napriek kolektívnosti a teamovosti je podľa mňa herecká radosť, rozkoš, požer atď. iba čiastková, individuálna. Je to predsa len pocit jednotlivce figúrky, podľa mňa neporovnateľný s pocitom pána šachovnice, ktorým je - či chceme, alebo nechceme - režisér!

A to, že nemám veľa chuti postaviť sa na scénu, alebo zaujať miesto na druhej strane kamery, má i svoj triviálny dôvod - menej pružné telo a pamať... Keď si predstavím, že by ma niekto, režisér ako ja, požiadal napríklad tancovať tango a pri tom spievať, alebo chrliť kvantá veršov, vtedy sa pevne chytím svojho režisérskeho pultu a zakričím: "Nie! Ďakujem, nechcem!"

JK: Kolik máte na svém kontě režiséřských prací?

JOZEF BEDNÁRIK: Vychádza mi to tak, že od Lorcovej "Bernardy Alby" som za tých, tuším pätnásť rokov režisérskej roboty dovedol k premiére asi tak 35 činoherných, dramatických inscenácií, 10 amatérskych projektov, 7 opier, 6 muzikálov, 4 baletné predstavenia 3 bábkové inscenácie a okolo stovky televíznych projektov. Muzikál Dracula, ktorého premiéra by mala byť v októbri 1995 bude asi mojou 165 režisérskou robotou. Ufff!

JK: Vidíte rozdíl mezi amatérským a profesionálním divadlem?

JOZEF BEDNÁRIK: O rozdieloch pri výrobe amatérskeho, alebo profesionálneho predstavenia sa pohovorilo už dosť, a popísali ich aj znalci a režiséri teoreticky erudovanejší a fundovanejší. Ja vidím hlavný rozdiel vo fakte, že profesionálny herec je "obsadený" a amatér je "zamilovaný". Profesionál sa na základe kontraktu musí do role zamilovať a vyrobiť úžasnú, alebo menej úžasnú kreáciu. Pre ochotníka je divadlo výhradnou záležitosťou srdca, nezáleží mu tak na zmluvách, ani na úžasnosti, či neúžasnosti kreácie, ani na termínoch, limitoch, či kritikoch... Amatérsky herec flirtuje, vzrušuje sa, miluje, žení sa s rolou a divadlom, tak ako sa na poriadneho záľubcu patrí...

Ale, úprimne povedané, keď si sadám do hľadiska, tak žiadne rozdiely nehľadám. Ak sú tvorcovia schopní ma rozplakať, rozosmiať, alebo inak zaujať, tak mi je srdečne jedno, či sú amatéri, alebo profesionáli, či sú oficiálni, alebo alternatívni, či sú tradiční, alebo avatgardní, komerční, alebo nekomerční, chudobní alebo barokoví... Ja vtedy skladám pomyselný klobúk a - ďakujem za dobré divadlo.

Zaznamenal Petr Lébl.

PORADNA PANÍ SONI

Mé postavení u seriosní zahraniční firmy mi nedovoluje nosit vous. Jsem však vášnivým ochotníkem a vzhledem k svému věku již toužím po rolích moudrých vousatých starců. Poradte, jak dosáhnout přirozeně vyhlížející vousaté tváře? Umělé náhražky mi způsobují nehezkou vyrážku.

Miloň T. z Jemnic

Milý Miloni,

váš případ si vyžádá poněkud zevrubnější rady. Nemůžete-li aplikovat umělé vous, nezbude vám, než si pomoci vlastní silou. Během dovolené na zotavenou si nechte narůst dostatečně dlouhý vlastní plnovouvous (minimálně 20 cm), který pak vous po vousu sejmete z tváře, uspořádáte a upevníte na přírodní materiál (jemná vepřovice, též i telecí) a napněte na nožičky vyřazených brýlí. Takto upravený vlastní vous používejte bez obav. Uchovávejte v chladnu a suchu, do teploty 29 C, v pouzdře opatřeném naftalínovými kuličkami proti molům.

Ještě je tu druhá možnost: Je-li vaše postavení u seriosní firmy dostatečně finančně nosné, můžete využít služeb tzv. dárce vousu, který za vás váš vous rád donosí. V tomto případě je ovšem nutno dbát na volbu vhodné barvy vousu, abyste se nedomotali nepříjemného překvapení. Výrazná barva darovaného vousu může do budoucna omezit škálu obsazovaných rolí (syndrom Zikmund). Mohu vám též doporučit seriosní služby Banky anonymních dárců vousu (BADV) se sídlem ve Vysokém nad Jizerou (informační centrum Krakonošova divadelního podzimu), která vám ráda ochotně vyjde vstříc.

Vaše Soňa

Hronovští jsou z francouzské invaze nesví

Hronov (bl) - Letošní jubilejní Jiráskův Hronov navštívilo nebývalé množství francouzsky hovořících hostů. Stalo se tak navzdory ostré kritice, která provázela loňský příjezd 150-ti členného tzv. Studia Monako s pásmem mluveného slova na motivy Lorcova Domu Doni Bernardy. Letošní účast frankofonních cizinců lze tedy chápat jako programový záměr, který ovšem nebezpečně brnká na nervy běžných hronovských obyvatel. Například paní Toufarové z Kudráčovy ulice, které loni přidělili organizátoři JH dva francouzské ochotníky na ubytování. "Řekli mi, že jestli je neubytuju, přidělí mi napřesrok další. A přitom si ty loňské ještě dodneška nevyzvedli," říká s pláčem paní Toufarová. Její osud není ojedinělý. V nedalekém Velkém Poříčí žijí české rodiny, které jsou francouzskými hosty doslova okupované. "O češtinu tady nezavadíte, samá francouzština," žehrají velkopoříčtí. Redaktoři JK narazili v ulici U lepenkárny na rodinu, která si dokonce musela opatřit německy psané knihy, ze kterých si večer předčítá nahlas, aby se z francouzštiny nezbláznila.

Americký turista unesen na Jiráskův Hronov

Praha/Hronov (bl) - Doslova šílenou zprávu přinesla včera amatérská tisková agentura Míša: Americký turista John Waterwood, který je v České republice poprvé a navíc jí jenom projíždí, byl unesen skupinou zamaskovaných mužů, když se snažil naobědvat v nejmenované plzeňské restauraci. Waterwood se ocitl v Čechách vlastně omylem, když si spletl hraniční přechody. Vrchní restauračního zařízení, který ho opakovaně odháněl od svého podniku, vypověděl, že Waterwooda obstopila skupina maskovaných osob v tričkách s emblémem chaurné výtvarné úrovně. Při kriminalistické rekonstrukci případu vyšlo najevo, že se jedná o trička propagující 65. Jiráskův Hronov. "Byl to divný emblém," dosvědčil vrchní. "Nejprve jsem si myslel, že jsou trička jenom umazaná od nějaké omáčky. Ale pak jsem poznal číslice pět a šest a došlo mi, že to bude asi nějaké číslo, nejspíš padesát šest." Plzeňský policejní prezident se domnívá, že stopy po únoscích skutečně vedou do východočeského Hronova. "Osobně jsem tipoval, že ho odvezou spíš na Haškovu Lipnici, ale důkazní materiál moji versi vyvrátil."

Situace kolem únosu je nepříjemná.

Někteří diváci přijali Smrtící epidemii jako vysvobození

Hronov (bl) - Davy lidí prchaly včera večer ulicí Jiřího z Poděbrad od Jiráskova divadla směrem k letnímu kinu. Začínalo totiž promítání amerického thrilleru Smrtící epidemie s Dustinem Hofmannem v hlavní roli. Tvůrci filmu patrně netušili, jakým vysvobozením se jejich film stane pro mnohé účastníky hronovské přehlídky. Skupiny diváků seděly nehnutě před filmovým plátnem ještě dlouho poté, co film skončil. Šťastní diváci velebí a chválí dramaturgii doprovodného programu letošního JH. Někteří dokonce poukazují na symbolickou souvislost vybraných filmových titulů s hlavním programem divadelní žatvy. Připomeňme si, že zahajovací den letošního JH doprovázela projekce nového českého filmu cesta peklem.

